

PREZES
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKIK W POZNANIU

61-851 Poznań, ul. Zielona 8
Tel. (0-61) 852-15-17, 852-77-50, Fax (0-61) 851-86-44
E-mail: poznan@uokik.gov.pl

Poznań, 29.10.2002 r.

RPZ – 562-W/4/02/D.O.

Decyzja nr RPZ - 22/2002

Na podstawie art. 104 k.p.a. i art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 122 poz. 1319), po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w sprawie zmiany przyjętego przez Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Śremie sp. z o.o. sposobu rozliczania przedsiębiorców na rzecz których świadczy usługi wywozu odpadów komunalnych, w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **odmawia się** panu Marianowi Litce, właścicielowi sklepu spożywczego w Śremie, wszczęcia postępowania antymonopolowego przeciwko tej Spółce pod zarzutem nadużywania pozycji dominującej na lokalnym rynku wywozu odpadów komunalnych poprzez narzucenie uciążliwego warunku umowy na wywóz odpadów w zakresie dotyczącym zmiany częstotliwości fakturowania rozliczeń za wykonaną usługę.

Uzasadnienie

Do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura w Poznaniu wpłynął wniosek pana Mariana Litki – właściciela sklepu spożywczego w Śremie (zwanego dalej Wnioskodawcą) o wszczęcie postępowania antymonopolowego przeciwko Przedsiębiorstwu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Śremie sp. o.o. (zwanego dalej PGKiM). Wnioskodawca wyjaśnił, iż na mocy zawartej w 1995r. umowy zlecił PGKiM wywóz odpadów, które powstają w związku z prowadzeniem działalności handlowej. Zgodnie z tą umową wywóz odpadów następuje z sklepu o powierzchni 20m², z trzech pojemników 110 l, jeden raz w tygodniu. W 2000r. PGKiM zmieniło częstotliwość wystawiania faktur z trzech miesięcy na dwa miesiące. Zdaniem wnioskodawcy spowodowało to wzrost ponoszonych przez niego opłat, pomimo iż cena wywozu, ilość odbieranych odpadów oraz częstotliwość wywozu nie uległy zmianie. W sprawie tej interweniował w PGKiM, lecz bez rezultatu. Wskazując, iż przyjęta częstotliwość rozliczania stanowi dla PGKiM źródło nieuzasadnionych korzyści wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o wszczęcie przez Urząd postępowania antymonopolowego.

Uwzględniając treść zarzutów Urząd wszczął na podstawie art. 43 w zw. z art. 85 ust. 2 postępowanie wyjaśniające. Celem tego postępowania było ustalenie, czy PGKiM można

postawić zarzut naruszenia art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 122 poz. 1319), zakazującego nadużywania pozycji dominującej na rynku poprzez narzucenie uciążliwego warunku umowy na wywóz odpadów, w wyniku czego przedsiębiorca osiąga nieuzasadnione korzyści.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Zgodnie z **art. 85 ust. 1** ww. ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, odmówić wszczęcia postępowania antymonopolowego, jeżeli w sposób oczywisty z zawartych we wniosku oraz posiadanych przez Prezesa Urzędu informacji wynika, że nie naruszono zakazu określonego m.in. w art. 8 ustawy. Przed wydaniem postanowienia o wszczęciu postępowania lub decyzji o odmowie wszczęcia postępowania antymonopolowego Prezes Urzędu może przeprowadzić postępowanie wyjaśniające, mające na celu uzyskanie dodatkowych informacji niezbędnych do rozstrzygnięcia wniosku.

Art. 8 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zakazuje nadużywania przez przedsiębiorcę pozycji dominującej na rynku, wymieniając przykładowo w art. 8 ust. 2 ww. ustawy zachowania, które uznawane są za praktyki ograniczające konkurencję. Treść wniosku uzasadniała wszczęcie i prowadzenie postępowania wyjaśniającego w sprawie ewentualnego nadużywania przez PGKiM pozycji dominującej na lokalnym rynku wywozu odpadów komunalnych, polegającego na narzucaniu uciążliwych warunków umowy na wywóz odpadów (art. 8 ust. 2 pkt 6 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*). Aby określone działanie mogło zostać zakwestionowane w oparciu o wskazany przepis muszą zostać spełnione określone warunki. Przede wszystkim sprawa musi mieć charakter publicznoprawny, co oznacza, że w wyniku kwestionowanego zachowania musi istnieć zagrożenie naruszenia lub zostać naruszony interes ogółu, a więc nie określonej z góry liczby osób (por. wyroki Sądu Antymonopolowego sygn. akt XVII Dama 100/00 oraz XVII Ama 108/00 z dnia 04.07.2001 r.). Obowiązek ustalenia, czy w danej sprawie doszło do naruszenia interesu publicznego nakłada na organ antymonopolowy art. 1 ust. 1 ww. ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, który stanowi, iż ustawa określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej *w interesie publicznym* ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. W ocenie Urzędu w niniejszej sprawie nie można stwierdzić naruszenia interesu publicznoprawnego, bowiem postawiony przez wnioskodawcę zarzut związany jest z umową cywilnoprawną, której stronami są wnioskodawca oraz PGKiM, a ponadto nie dotyczy jej postanowień, lecz błędnej interpretacji przyjętego przez PGKiM sposobu fakturowania zapłaty za wykonywaną na rzecz wnioskodawcy usługę wywozu odpadów.

Kolejną przesłanką konieczną do stwierdzenia naruszenia ww. przepisu jest wykazanie, iż w wyniku kwestionowanego przez wnioskodawcę zachowania PGKiM uzyskuje nieuzasadnione korzyści. W ocenie Urzędu materiały zgromadzone w ramach przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego nie pozwalają uznać, iż zmieniając częstotliwość wystawiania faktur PGKiM zobowiązuje wnioskodawcę do uiszczania opłat wyższych, aniżeli wynikałoby to z treści zawartej umowy.

Istotnym elementem umów cywilnoprawnych regulujących kwestie świadczenia usług jest cena, stanowiąca zapłatę za wykonywaną usługę. Cena może zostać podana

kwotowo, lub poprzez wskazanie podstaw do jej ustalenia (art. 536 par. 1 k.c.). Ten drugi sposób przyjęty został w umowie zawartej przez PGKiM z wnioskodawcą. Paragraf 2 umowy wymienia czynniki, które będą miały wpływ na wysokość opłat do wnoszenia których wnioskodawca jest zobowiązany. Do czynników tych należą: powierzchnia sklepu (20m²), liczba pojemników (3), ich pojemność (110 l) oraz częstotliwość wywozu (2 razy w miesiącu). Wyłącznie te czynniki mają wpływ na wysokość opłat wnoszonych przez wnioskodawcę, a więc cenę usługi. Wpływu takiego nie ma natomiast przyjęta przez PGKiM częstotliwość fakturowania, zresztą sama umowa nie określa, jaka będzie częstotliwość wystawiania rachunków, a przez to również częstotliwość wnoszenia opłat. W skali roku wnioskodawca płaci stałą kwotę, niezależnie od tego, czy faktury będzie otrzymywał dwa czy trzy razy w miesiącu. Cena usługi ustalana jest w oparciu o cennik usług świadczonych przez PGKiM. Ustalony w tym cenniku wskaźnik przeliczeniowy dla działalności gospodarczej wynosi 0,1. Cena wywozu 1 m³ wynosi obecnie 89,88 zł brutto. Przemnożenie tych liczb przez przyjętą w umowie powierzchnię sklepu (20 m²) daje cenę usługi przypadającą na rok. Kwota ta podzielona przez 12 miesięcy daje cenę 14,98 zł /miesiąc. Sposób wyliczenia ceny przez wnioskodawcę, zaprezentowany w piśmie z dnia 08.07.br., jest błędny ponieważ mylnie przyjął, iż ilość 2 m³ odpadów przypada na określoną przez niego liczbę miesięcy (dwa oraz trzy miesiące), podczas gdy ilość 2 m³ odpadów to ilość odpadów, które prowadzony przez niego sklep produkuje w skali roku. W świetle powyższego bezpodstawne jest twierdzenie wnioskodawcy, iż zwiększając częstotliwość fakturowania PGKiM obciąża go dodatkowymi, nie wynikającymi z umowy opłatami.

Stąd stwierdzono, jak w sentencji decyzji.

Od niniejszej decyzji przysługuje wnioskodawcy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Antymonopolowego, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu, w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia decyzji.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Poznaniu
Edward Stawicki

Otrzymuje:
Pan Marian Litka
Pl. 20 Października 21
63-100 Śrem